

ningstillæg af 400 Kroner, saalænge de forblive i dette Embede, og de 50 ældste, som i mindst 10 Aar have været i det samme Embede, endvidere et aarligt Lønningstillæg af 200 Kroner, saalænge de forblive i dette Embede. Fremdeles gives der de 50 ældste af de i Embeder paa 350 Edr. Byg ansatte Præster, som have været i samme Embede i mindst 10 Aar, et aarligt Lønningstillæg af 400 Kroner, saalænge de forblive i dette Embede.

§ 3.

Entledigede Landsbypræster og afdøde Landsbypræsters Enker pensioneres efter de almindelige Pensionslove. Til Grund for Pensionens Beregning lægges Embedets Ansættelses-sum i Henhold til § 1, dog med Fradrag eller Tillæg efter § 2, og saaledes at det i Pensionsloven fastsatte Fradrag af en Trediedel af de uvisse Indtægter bortfalder. Den herefter i Byg bestemte Pension omfattes til et fast Pengebeløb efter den i § 1 nævnte Mid-delskapitelstart.

Foranstaaende Regel finder dog ikke Anvendelse ved Entledigelse af Præster, der ere ansatte i deres sidste Embede, før denne Lov træder i Kraft, idet deres Pension bestemmes efter Pensionsloven af de Indtægter, de i Virkeligheden have oppebaaret; ikke heller ved Pensionering af Enker efter Landsbypræster, der have været ansatte i deres sidste Embede før det nævnte Tidspunkt, for hvis Bedkommende der forholdes efter de hidtil gjældende Regler.

Præster, der ansættes eller forflyttes, efterat denne Lov er traadt i Kraft, ere forpligtede til at sikkre deres Hustruer Enkeforsørgelse efter de i den Henseende i Almindelighed gjældende Bestemmelser. Den hertil fornødne Beregning af Embedsindtægten foregaar efter de Regler, der ovenfor ere foreffrevne med Hensyn til Pensionsbestemmelse.

De paa Embederne allerede hvilende Pensionsbyrder overtages ved først indtrædende Gedighed efter Raadensaarets Udløb af de i § 13 omhandlede Statsindtægter.

§ 4.

Det hidtil bestemte Raadensaar finder for hvert enkelt Landsbykalds Bedkommende for sidste Gang Sted ved første Embedsledighed, efterat denne Lov er traadt i Kraft.

Hvor Raadensaaret er bortfaldet, skal dog den afgaaede Præst eller hans Familie være berettiget til at beholde Brugten af Præstegaardsboligen med Høve indtil den forstkommende, mindst 3 Maaneder efter hans Afgang indtræffende 1ste Mai eller 1ste November, imod i den Tid at give Eftermanden, men ikke tillige hans Familie, passende Bolig og Underholdning. Saafremt Præstegaardsavlingen ikke er bortforpagtet, er Formanden eller hans Familie fremdeles berettiget til i samme Tidsrum at benytte Præstegaardens Udhuse samt at bruge det indavlede Foder og Græsningen paa Præstegaardsjorderne til Kreaturerues Underholdning, imod at beførge Eftermandens Befordring paa Embedsrejser samt udføre alle de foreskabende Markarbejder, saavel som de Gaarden paahvilende Kjørseler og Naturalarbejder. Er Præstegaardsavlingen bortforpagtet, tilfalde de Naturalydelsler, som Forpagteren maatte have at erlægge, i samme Tidsrum Formanden eller hans Familie; forsaavidt Foder til Heste angaar, dog kun imod at der gives Eftermanden fornøden Befordring til Embedsrejser.

Med Hensyn til Fordelingen af det øvrige Udbytte af Avlingen regnes Aaret fra 1ste Oktober til det følgende Aars 30te September, saaledes at Formanden eller hans Bo oppebærer saamange Solvtebele, som der er forløbet Maaneder fra den foregaaende 1ste Oktober til Udgangen af den Maaned, i hvilken hans Afgang fra Embedet har fundet Sted; Eftermanden oppebærer saa mange Solvtebele, som der er forløbet Maaneder fra den første Maanedsdag efter hans Kaldelse til den næstfølgende 30te September. Den Del af Udbyttet, der falder paa Mellemtiden, inddrages under den i § 13 nævnte Konto. Straa og Gjødning, som haves i Behold, naar Eftermanden tiltræder Præstegaarden, tilfalder ham uden Bederlag. Udgifter til Saafæd og de Avlingen vedkommende Skatter og Afgifter, saavel som